

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagoveliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Mestni zbor ljubljanski pa c. kr. deželna vlada.

Pod tem naslovom prinaša „Slovenec“ od nekoga nepristranskega in vnanjega opazovalca članek, ki se vleče skozi tri številke, in ker je kolikor toliko mirno in navidezno tudi brez predsodkov pisan, mogel bi menj razsodne in o celi stvari menj poučene čitatelje dovesti do prepričanja, da se je mestni zbor s svojim sklepom, da se ima tržni red zopet le v slovenskem jeziku vladi v potrjenje predložiti, prenašal, ter tako brez potrebe spor s c. kr. deželno vlado proužročil.

Potrebnost in umestnost se nam torej zdi, da njegove zaključke, ki bi utegnili večino mestnega odbora kolikor toliko pokazati svetu kot trdovratnega in mir kalečega nasprotnika baš na podlagi istih postav (postava od 29. febr. 1880 in obrtnega reda od 15. marca 1883) na reščeto denemo in izpodbijemo. V to svrhu naj nam bo dovoljeno, da nekoliko nazaj posežemo v pol pretekli čas.

Meseca decembra izdelal je bil mestni odbor tržni red in klavnični regulativ na podlagi

obstoječih postav, ter ju predložil visokej c. kr. dež. vladi v potrjenje le v slovenskem jeziku. Zakaj to? Znano je, da se je baš tisti čas vseh nemških narodov, živečih v Avstriji, polastila bila nekaka razburjenost vsled Wurmbrandovega predloga, ki se je imel v državnem zboru po božičnih praznikih na dnevni red postaviti. Vsacemu količkaj izobraženemu Slovincu in Slovancu sploh bilo je znano, kaj pomeni Wurmbrandov predlog, in sveta dolžnost je bila in je še vsacega Slovana in vsake korporacije, se ob vsaki priliki energično izjaviti zoper tak smrtni napad na nemške narodnosti, kazoč, da ga ni volja nemško obleko obleči, ampak da hoče kot ravnopravni državljani po svoje zvesto služiti cesarju. Pod tem uplivom in tudi zaradi tega, ker imamo lastne skušnje, da tudi kranjska c. kr. deželna vlada neče slovenskih ulog slovenski reševati (glej rešitev mestnega odbora uloge o regulaciji učiteljskega osebja in plač!) moralo je mestnemu zboru Ljubljanskemu kot zastopniku prve in največje občine na Kranjskem na tem ležeče biti, da se energično potegne za svoje po §. XIX. temeljnih postav priznane mu pravice, ter c. kr. deželno vlado prisiliti, da se morajo tudi samo slovenske uloge sprejemati in reševati, poudarjaje, da ima na Slovenskem slovenski jezik isto veljavo kot uradni jezik, kakor nemški. Ta razlog je vodil finančni odsek in večino mestnega odbora, ki je predlogom pritrdila, in le zlobnost ali pa kratkovidnost, da ne rabimo drugega izraza, mora druge — motive podtikati onim gospodom odbornikom, ki so imeli poguma dovolj, potegniti se v novič za veljavo slovenskega, kot uradnega jezika.

Da pa tudi postavne določbe za to govorijo, hočemo takoj dokazati.

Po §. 70. obrtnega reda ima vsaka občina, v katerej se sejmovi obhajajo, pravico in dolžnost tržne rede sestavljati po lokalnih razmerah, kakor velevalo predstojee določbe.

V predstojeeh določbah pa nikjer ni zapisano, da bi morala občina tržni red v nemškem — po g. odborniku Ravniharji

vladi priljubljenem — jeziku skovati, ter ga v nemškem jeziku vladi v potrjenje predložiti.

Toraj na podlagi te postave vlada ni smela zahtevati od mestnega magistrata, oziroma mestnega odbora, kateremu služi slovenski kot uradni jezik, da se jej mora tržni red tudi v nemškem jeziku predložiti. — To tudi g. pisatelj sam priznava.

A zgrabil je za drugo orožje, po postavi od 29. febr. 1880 št. 35, ki velevala v §. 9.: „Tržni red za živinske sejme določuje politična deželna oblast“, ter pravi, da spadajo tržni redi, posebno pa tržni redi za živinske sejme v delokrog deželne vlade in imajo postavno veljavo.“ Dobro! Temu tudi nobeden oporekal ni! A g. pisatelj je prezrl, da se v tem paragrafu tudi stavek nahaja: „nach Vernehmung der betreffenden Gemeinden!“ Toraj po zaslišanji dotične občine ima deželna vlada razglasiti in sostaviti tržni red! To ni gola naklonjenost c. kr. deželne vlade do mestnega zastopa, ampak postavna določba, in ako bi slavna c. kr. deželna vlada brez zaslišanja mestnega odbora sestavila in razglasila tržni red za Ljubljano, lahko bi se mestni zastop zoper tako preziranje na višjem mestu pritožil in svesti smo si, da bi tudi reusiral. Prepričani smo o naklonjenosti c. kr. deželne vlade in hvaležni smo jej zato, a tega ne moremo in ne smemo priznati, da bi moral mestni zastop se nemški dogovarjati z vlado, ker mu je občevalni jezik slovenski. Pripoznali bi bili s tem, da slovenske uloge brez prestave na nemški jezik neso pravoveljavne in opravilene.

Kakor ima deželna vlada pravico od občine sestavljeni tržni red pregledati in ga tako popraviti, da se ujema z zahtevami postave od 29. febr. 1880, tako ima skrb za to, da se dotični tržni red na primeren način razglasi, to je v slovenskem in nemškem jeziku.

Da vsaka prestava šepa, pripoznava pisatelj „Slovenčevih“ člankov sam, treba je torej zato skrbeti, da je le jeden tekst izvirnik, naj si bode potem oni v slovenskem ali oni v nemškem jeziku. Dva teksta ne moreta biti ob jednom izvirniku.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XIII. Poglavje.

Vanjuha Perstenj in njegovi tovariši.

(Dalje.)

— Le jezi se, tepec! — rekli so razbojniki, — zakaj se pa ne jeziš?
— Le še bolj suvajmo ga.
— Lej ga, kako kočljiv je! No tu imaš!
— Ali hočeš še bolj?
— Tu imaš!
— No, zdaj boste pa dobili, kar ste iskali;
— rekel je fant, razsrdivši se nazadnje zares.

Zavihal je rokave, pljunil v dlan, in začel je prekučevati pravične in krivične. Razbojniki neso pričakovali takega napada. Ti, ki so bili bližje, ležali so kmalu na tleh, in podrli tudi svoje tovariše. Ves kup valil se je proti ognju; kotel se je preobrnil in juha se je razlila v oglje.

— Tiho, tiho, satan! Kaj si se tako razjezil! Pomiri se! — kričali so razbojniki.

Pa fant ni ničesar slišal. Mahal je na desno in na levo s pestmi in z vsakim udarom podrli je razbojnika, včasih še po dva.

— Vidite ga medveda! — govorili so, kateri so utegnili odskočiti v stran.

Nazadnje se je fant streznil. Nehal je pretepavati, ustavil se je sredi preobrnjenih in razbitih loncev, praskajoč se za ušesi, kakor bi hotel reči:

— Kaj sem pa naredil!

— Nu, bratec, — rekli so razbojniki, ustajajoč in tipajoč rebra, — ko bi se bil ti ob pravem času razjezil, ne bili bi ti vzeli neveste! Vidite ga, kak Ilja Muromec je!

— Kako ti je ime korenjak? — vprašal ga je stari razbojnik.

— Mitka.

— No, Mitka! Vrli Mitka!

— Dobro, Mitka!

— Fantje! — rekel je mlad fant, ki je k njim pritekel, — ataman začel je zopet pripovedovati o svojem življenju na Volgi. Vsi so že nehali peti in poslušati pripovedke, in useli so se okrog atamana. Hitimo, da še kako mesto dobimo.

Na posekanej kladi, v senci velikanskega hrasta sedel je širokopleč korenjak srednje velikosti, v

dragem z zlatom obšitem kaftanu. Njegovo glavo je pokrivala čelada ali železna kapa. H kapi bila je pridelana jeklena mreža, ki je branila tilnik, vrat in ušesa sabljinih udarov. Ta širokopleč korenjak držal je v roki čekan, na jedne strani poostreno kladivo, nasajeno na toporišče. V takej krasnej opravi bilo je težko spoznati našega Vanjuha Perstnja. Njegove oči obračale so se na vse strani. Izpod kratkih črnih brk bliščali so tako beli zobje, da so osvetljevali ves njegov obraz.

Razbojniki so molčali in poslušali.

— Poslušajte, bratje, — rekel je Perstenj, — to ni nič čudnega, če jih nas deset ustavi voz ali oropa kakega bojarja. Ali to je čudno, če jeden sam ustavi in oropa petdeset mož ali pa še več!

— Oh, kaka predznost! — rekli so razbojniki: — kaj vse hoče! Sam bi rad ustavljal cele prevoze!

— Jaz ne govorim sam o sebi; pa poznam korenjaka, ki jih sam ustavlja.

— Pa saj ni zopet tvoj Volžki bogatir?

— Nekdo drugi. Premikala se je počasi na vrvi ladja iz Astrahana po materi Volgi. Na ladiji bilo je mnogo ljudij; vsi so bili kupci, pravi fantje, s puškami, sabljami, odpetimi kaftani, kapami po

Ker je pa mestni zastop Ljubljanski po večini sestavljen iz odbornikov voljenih od Slovencev na narodni podlagi, mislimo, da je tudi njegova dolžnost na to delati, da se slovenskemu jeziku pri deželni vladi duri ne zapró. Nečastno in nedostojno bi bilo za narodni občinski zastop, ako bi se udal zahtevi c. kr. deželne vlade, kajti s tem bi pripoznal, da slovenski jezik nema iste veljave z nemškim, niti na slovenskih tleh! Toraj izvirnik mora biti slovenski!

Nase mnenje je tedaj to: Tržni red za Ljubljano, sestavljen v slovenskem jeziku, naj se od visoke c. kr. deželne vlade potrdi kot izvirnik, ob enem pa naj visoka c. kr. vlada ali sama preskrbi prevod na drugi deželni jezik, ali pa naj naloži mestnemu magistratu, da on prevod naredi in prepira bode konec.

Govor poslanca dra. Josipa Vošnjaka

v državnem zboru 20. marca.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Povodom resolucije, ki se tiče slovenskih paralel na gimnazijah v Celji in Mariboru je gospod poslanec Celjskega mesta naslikal pravo spako Spodnje Štirsk. Ko bi si hotel po njegovem govoru predstavljati deželo, misli bi, da vsi Slovenci stojé tam z uzdigneno palico v roki, da padejo na Nemce, Nemci pa, ki mej Slovenci živé, pa dvigajo črno-belo zastavo, in se v prstnih procesijah pomikajo k Bismarcku.

Pa niti jedno, niti drugo ni resnica. Slovensko prebivalstvo želi samo narodne pravice, kakršne že dolgo imajo njih sodezelani Nemci, in velik del nemškega prebivalstva, oni, ki konservativno misli in ne mara za prenapetosti gospodov doktorjev Foregger in Schmiderer, tudi želi, da bi v deželi vladal mir in slovenski sodezelant užival iste pravice, kakor Nemci sami. Če gospod dr. Foregger in dr. Schmiderer vedno prihajata na to, da Slovenci o svojih poslancih nič vedeti nečejo, ampak da sta zastopnika slovenskega prebivalstva prav za prav ta dva poslanca, pr-pisovati moram to njihinej živej fantaziji, ali spiritističnem nazorom, ko je vendar sploh znano, da Slovenci o teh dveh poslancih in njih somišljenikih nič vedeti nečejo, in ju nikoli neso smatrati za svoja proroka, in jih, kakor smemo upati tudi nikoli ne bodo. Tem bolj se moram čuditi, da ta dva gospoda, ki se vedno ponášata s svojim veličim poznanjem razmer Spodnje Štirsk in Slovencev, v svojih govorih kažejo tako goropadno nevednost.

Gospod poslanec dr. Schmiderer je v svojem poslednjem odgovoru, v katerem je na jako surov način napal spomenico „Slovenskega društva“, mej drugim trdil, da se na vinorejski šoli v Mariboru učenci v slovensčinu poučujejo. Pa vinorejska šola je samo deset minut od Maribora in g. dr. Schmiderer bi se bil lahko tja potrudil in se prepričal, da je, da se poslušim njegovega finega izraza, neresnico govoril. Kajti na vinorejski šoli se poučuje po nemških učebnikih, četudi posamezni učitelji umejo slovenski, a so zavezani nemški poučevati. Jaz sem sam govoril s takimi učenci, kateri

so brez znanja nemščine prišli v to šolo, in povedali so mi, da so od nauka samo to pridobili, kar so praktično videli.

Ko bi se bil gospod dr. Schmiderer deset minut daleč v vinorejsko šolo potrudil, ne bilo bi treba zavračati njega neresničnih trditev.

Ko bi Slovenci, kakor trdita ta dva gospoda, ne marali za svoje poslance, bili bi to že večkrat na pr. pri volitvah pokazali, pa nedavno smo imeli volitev v državni zbor na Ptui in privrženec onih dveh gospodov dobil je od 360 oddanih glasov samo 40 glasov, v tem, ko je naš narodni kandidat bil izvoljen s 320 glasovi.

Tu je prebivalstvo jasno odgovorilo na vse vaše agitacije z vašim „Schulvereinem“ in vsemi nemškimi društvi, katere ste ustanovili na Spodnjem Štirskem, da sežete razdraženost mej ljudstvo.

Gospod dr. Foregger sam pohja svoje trditve, ko trdi, da Slovenci ne marajo za svoje poslance, potem pa omenja, da je narodno gibanje na slovenskem Štirskem že tako veliko, da ga ni več moči zavirati, in se že Nemci čutijo vznemirjene. Prebivalstvo že ve, zakaj se drži svojih poslancev, kateri se potegujejo za njegove pravice in zakaj da neče nič vedeti o teh dveh gospodih in njih privrženecih. Ali je pa prebivalstvo mest in trgov s tema gospodoma tako zadovoljno, pokazala bode prihodnja volitev. Videli smo že pri volitvah 1879. l., da je v Celji dr. Foregger — kar ga še sedaj boli, ker je že danes napal svojega nasprotnika na tak način, ki se ne da označiti — videli smo da je gospod dr. Foregger zmagal z majhno večino samo štiridesetih glasov proti narodnemu kandidatu, pa tudi Mariborski poslanec, ki tako govori, kakor bi bilo vse nemško prebivalstvo za njim, imel je pri poslednjih volitvah proti sebi manjšino 200 volilcev, in to neso bili samo Slovenci, ampak tudi mnogo konservativnih Nemcev, kateri o tendencijah teh dveh gospodov nečejo nič vedeti. Najmanj pa marajo Slovenci slišati o tem, da bi ustopili v kako državnopravno zvezo z Nemčijo, o čemer sanja dr. Foregger. Niti Nemci, niti Slovenci na Spodnjem Štirskem nečejo nič vedeti o kakaj drugej državnopravnej zvezi razen te, v kateri živimo, namreč državnopravnej zvezi z Avstrijo (dobro! dobro! na desnici), in če Slovenci zahtevajo, naj se za nje ustanovi oddelek namestništva na Spodnjem Štirskem, to ni naproti Avstriji, ne nasproti zgodovinski enotnosti Štirsk, ampak doseči se s tem boče samo olajšanje uprave.

Gospod poslanec dr. Foregger se nadalje upira iz pedagogičnih ozirv proti resoluciji, ker po njegovem mnenji slovensčina ni dovolj razvita, da bi se mogla uvesti za učni jezik v gimnazijah. Pa poučevanje na gimnazijah na Kranjskem, kjer so za vse predmete potrebni učebniki, za nekatere celo po več, kaže, da jezik ni samo za poučevanje v srednjih šolah sposoben, ampak v vsakem oziru dovolj izobražen. Sicer naj pa Celjski poslanec nikar ne pozabi, da srednje šole neso zato, da bi gojile znanost v visokem smislu, ampak praktične šole, v katere stopajo naroda sinovi, da si pridobé neko stopinjo splošne omike in se potem vračajo domov, ali se pa dalje izobražujejo na vseučiliščih. Gospod Celjski poslanec trdi, da slovenski jezik ni dovolj izobražen, potem pa takoj izjavi: „Jaz nemam o

mečite v vodo sablje in puške, če ne, pa spustim vrv in poginili boste z blagom vred.

„Kupci pomolili so v bogatirja svoje puškine cevi, pa takoj so se premislili: če ga ubijemo, kdo bode pa držal vrv!

„Kaj so hoteli, pometali so orožje v vodo, pa ne vsi; mislili so, kadar bode zlezel korenjak na krov, in hotel oropati ladjo, pa ga bomo ubili! A moj bogatir se ni dal preslepiti.

— „Dobro, — rekel je, — dragi moji kupci, vaše orožje šlo je na dno, zdaj pa pojte vi, kamor vam je drago! A rečeno z drugimi besedami: poskakajte z ladje na glavo!

„Oni so se obotavljali, a on je privezal vrv za deblo, zgrabil puško in ustrelil.

„Zdaj so vsi, kolikor jih je bilo, poskakali v vodo, kakor žabe.

„A on je kričal.

— „Ne plavajte semkaj, plavajte k drugemu bregu, če ne vse postrelim.

— Kaj ne fantje, da je pravi bogatir?

— Korenjak je! — rekli so razbojniki, — pravi korenjak! A kaj je pa naredil z ladjo?

(Dalje prih.)

tem jeziku nikakega pojma“. Jaz ne razumem, kako more imeti kdo toliko poguma, da more reči: Jaz sicer prav nič ne vem o tem, vendar trdim, da je črno, belo ali slabo. Takega poguma jaz nemam, in jaz ne bi sodil o kakaj stvari, katere ne poznam in ne razumem. (Pritrjevanje na desnici.) Moram se še obrniti proti nekaterim opombam gospoda dr. Foreggerja — vseh njegovih krivih trditev in zavijač pa sedaj ne morem zavriniti.

Predrznil se je slovensko duhovščino obsipati z obrekovanjem in podlim sumničenjem, da moram jaz to odločno zavriniti in označiti za to, kar je, za obrekovanje namreč, dokler gospod ne prinese dokazov. Šel je tako daleč, da je trdil, da naša duhovščina ni niti katoliškega mišljenja, da dela samo narodno propagando in pri tem pozablja na katoliško stališče. Da je duhovščina narodna, to je pri vsakem narodu, in to tudi mora biti, kajti ko bi ne bila in ne bi umela naroda učiti v njegovem jeziku zapovedi božje, potem res ne vem, kako bi delovala. Da se pa odlikuje naša duhovščina v verskej gorečnosti, je sploh znano, saj slišimo pogostem, da je, kakor tudi tirolska duhovščina, še preklerikalna. In zdaj pa pride dr. Foregger s trditvijo, da ni katoliška, da ne dela nikake katoliške propagande. Pri kom neki hoče slovenska duhovščina delati katoliško propagando? Slovenci so katoliki in udani cerkv, jaz res ne vem, v čem naj bi obstala ta propaganda. Da pri zastopnikih onega političnega mnenja, kateremu pripada Celjski poslanec, nema vspeha, je naravno, kajti ti imajo vse drugačno politično in versko mišljenje, morda pa še nobenega verskega mišljenja nemajo. To se pa saj ne bode našej duhovščini očitalo, da pri teh gospodih ne dela nobene propagande. (Konec prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

V. G. Vazo Petričič poroča, da je c. kr. trgovinsko ministerstvo naznanilo, da posamne trgovinske in obrtne zbornice zaračunajo uradnikom potnine na tak način, da neso v nobenej razmeri s službo dotičnega uradnika, in vsled tega je povabilo zbornico, naj bi o tej zadevi stavila utemeljene predloge, kateri bi se mogli uporabiti pri osnovi pravilnika za vse trgovinske in obrtne zbornice. Poročilo navaja natančno ona obstoječa določila, po katerih se naj ravna državni uradniki pri računih o potninah in se ozira na ministerke ukaze od 18. junija 1883 drž. zak. št. 115, od 28. septembra 1858 drž. zakona št. 166, od 3. decembra 1859 drž. zak. št. 321, od 28. junija 1876 drž. zak. št. 97, od 4. oktobra 1863 št. 19 572, od 27. oktobra 1873 št. 44; a odsek je bil tega mnenja, da bi se ne nasvetovalo pravilnik za potnine tako uravnati, kakor je uravnan za državne in deželne uradnike, in da bi se to uravnalo tako, da bi se zborničnim uradnikom le pravi troški za vozniro povračali. Na podlagi obširnega poročila stavi poročevalec v imenu odseka naslednje predloge:

1. a) Za potovanje v službi zunaj uradnega kraja se sme zaračunati tajnikom in njih namestnikom 8 gld. dijete, drugim konceptnim uradnikom 6 gld., in kancelistom 4 gld.

b) Za potovanje v službi v uradnem sedeži se sme tajnikom in njih namestnikom zaračunati dneviščine 5 gld., drugim konceptnim uradnikom 4 gld., in kancelistom 2 gld. 50 kr.

2. Za potovanje v službi se smejo povrniti le pravi troški za vožnjo.

Zbornica vzprejme predloge.

VI. G. Vazo Petričič poroča o dopisu brzojavnega vodstva o napravi brzojavne postaje v Zagorji. V poročilu se navaja, koliko meri produktivni svet v tem kraju, pri katerih rečeh je precej živahen promet, našteva tamošnje tovarne in veliki premogokop, v kojih najde dela veliko število delavcev; dalje se omenja, koliko je v Zagorji obrtnikov in trgovcev; omenja tudi bližnje toplice v Mediji. Na podlagi navedenega stavi se predlog: Zbornica nasvetuje napravo brzojavne postaje v Zagorji, katera bi bila v zvezi s tamošnjim poštnim uradom.

Zbornica vzprejme ta predlog.

VII. G. Vazo Petričič poroča, da je c. kr. okrajno glavarstvo na podlagi zakona z dne 19. junija 1866 drž. zak. št. 85 dovolilo Josipu Verderberju v Kočevji nastaviti javno tehniko. Na podlagi §. 15. tega zakona se sme za tehtanje po dovoljenej tarifi plačilo vzprejemati; take tarife potrjuje politično deželno oblastvo, katero pa ima prej zaslišati trgovinsko in obrtno zbornico. Tarifa ne sme

strani, prav kakor nas jeden. Na ladji je bilo polno zlata, žahtnih kamnov, biserov, Astrahanskega blaga in razne šare. Breg je visok, steza ob reki za vlečenje ladje ozka, a sredi reke je na onem mestu otok, gola skala, obrnena proti vodi s tako ostro rtino, da Bog varuj!

„In zvedel je korenjak, s čim se pelje ladja. Nikomur ni povedal, odšel je zjutraj, usel se je v gimovje, in čakal je. Minula je jedna ura, minuli sti dve, prišlo je kakih dvanajst ljudij, in ječé in molé jezike iz ust uleklo za ladjino vrv, kajti ladja ni bila lahka, in hitrost reke ni bila primerna njih silam.

„In naš korenjak je počakal, da so odšli dalje za kakih petdeset sežnjev, potem je pa presekala sabljo vrv, in pali so na nos vsi, kateri so ladjo z vso silo vlekli. On pa je nekatere pobil z železno kroglo na jermenu, drugi so pa bežali, kakor so jih nesle noge. Ladja se je premikala naravnost proti skali. Prestrašeni so se kupci, nikomur ni prišlo na misel streljati; mislili so samo, kako bi se ognili skale, da ne bi se razbila ladja. A moj korenjak je zgrabil z jedno roko za vrv, a z drugo se je oklenil nekega drevesa, in ustavil je ladjo.

— „Ej, vatlarji, kupci! pogumni fantje! Po-

biti previsoka ter more biti le mala odškodnina za trud in troške, katere napravi javna tehnica podjetniku. Po predloženi tarifi bi se plačevalo: za tehtanje rogateg živine, telet in prašičev po 10 kr., za tehtanje praznega voza z enim konjem 5 kr., od naloženega voza z enim konjem 10 kr., in od naloženega voza z dvema konjema 20 kr., za tehtanje raznega drugega blaga od 100 kil po 2 kr.

Odsek meni, da je tarifa opravičena, ter predlaga: Zbornica naj c. kr. deželni vladni nasvetuje, da te tarife potrdi.

Zbornica prejme vzpredlog.

(Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 4. aprila.

Gospodska zbornica **državnega zbora** snide se danes, na dnevnem redu so nekatere menj važne stvari.

Budetni odsek zbornice poslancev se je posvetoval predvčeraj o petih suplentov na srednjih šolah, da bi se njih položaj zboljšal, da bi jih vsaj postavili v jedno vrsto s sodnijskimi avskultanti. Večina odseka bila je za to, da se na to peticijo ozir jemiše, še celo vladna zastopnika sta obljubila, da se bode vlada tudi ozirala na njo in storila, kar bode potrebno.

Nemci so uložili pritožbo na državno upravno sodišče proti temu, da je vlada razpisala volitve v **Pražko** trgovinsko in obrtno zbornico po novem volilnem redu, proti kateremu se je izrekla zbornica sama. Nemcem je težko, da bodo izgubili 2 poslanca v državnem in 4 v deškem deželnem zboru.

Ker ima tehnična visoka šola v Brnu na **Moravskem** premalo slušateljev, potegujejo se moravski Čehi, da bi se odpravila in mesto nje ustanovila češka obrtna šola, ki bi bila mnogo koristnejša za deželo, kajti visokih tehničnih šol je že itak preveč, srednjih pa primanjkuje. Nemci si pa prizadevajo, da bi obdržali to tehnično šolo, in sicer zato, ker je nemška. Vlada pa vidi, da ne kaže vzdrževati slabo obiskovane visoke šole, zato je poročila moravskemu namestništvu, da drugače ne more obdržati te šole, ako dežela sama in mesto Brno k temu ne pripomoreti. Sedaj je od teh dveh zavisno, ali ostane tehnična šola v Brnu ali ne.

Vnanje države.

Srbski ministerski svet je sklenil, da se osnuje polk jahajočih žandarjev. Sestavi se bode iz mejačev in redarjev in drugih sposobnih oseb, ki so vojaški izvežbane. — Komisija za svečanosti pri vsprejemu cesarjeviča Rudolfa določila je dotične stroške na 20.000 cekinov. Državni svet je pa za to jednoglasno dovolil neomejen kredit iz državnega zaklada.

Novi **ruski** diplomatski agent v Sofiji je 19. m. m. izročil bolgarskemu knezu svoje poverljivo pismo. Nagovor pri tej priložnosti bil je skoraj brez vsake politične barve. — Vest, da so prijeli Degajeva, morilca Sudejkina, se dementuje. Prijeli so bili sicer nekega kupca, kateri je podoben Degajevu, pa se je pokazalo, da ni pravi, in čez štiri dni so ga izpustili.

V **Vzhodnji Rumeliji** se pridno agituje za združenje z Bolgarijo. Sklicujejo se tabori v ta namen, vendar ni dosti upanja, da bi se še sedaj uresničila ta želja, kajti zavirale jo bodo vele-vlasti.

„Fanfulla“ vé povedati, da se **laški** kralj in kraljica takoj po odprtju razstave v Turinu podasta v Berolin obiskat kralja Viljema. Od tam se vrne kralj v Italijo, kraljica pa potuje v Lizbono k portugalski kraljici, ki je njena svakinja.

Ker se je **nemški** cesar prehladil, se najbrž ne bode še hitro odločil, ali vsprejme demisijo kneza Bismarcka ali ne.

Španski kraljevi pretendent, Don Carlos, zaukazal je svojim privržencem, da se ne udeležijo prihodnjih volitev.

Dopisi.

Iz Gorice 3. aprila. [Izv. dop.] V predzadnjem listu prinesel je „Slovenec“ dopis iz Gorice, kateri je vzbudil tu obče nezadovoljnost in zoper katerega moramo protestovati. Dopisnik govori najprej o irredenti, o tej točki sem z dopisnikom enakih mislij; potem pa priponeša ali saj odobruje imenovanje dra. Flapp-a za škofovo stolico v Poreči. V tem oziru nam je omeniti, da se z dopisnikom ne strinja nikdo na Goriškem. Objavili smo že in ponavljamo, da je g. Flapp kot duhoven poštenjak, a on ne zna slovenskega jezika, ali pa le toliko, da s slovarjem v roki čita „Sočo“, ali kakšen drug list, ter jih le za silo razume. To pa nikakor ne zadoštuje, da bi kdo slovensko tem manj hrvatsko deco razumel. In duhovni pastir bi moral vendar jezik nad polovice svojih ovčic popolnem razumeti. To in njegova mladost pouzročujeta, da mož ni sposoben za imenovanje stolice. Obžalujemo, da nismo

tako pohlevni v svojih zahtevah kakor dopisnik „Slovenec“, kateri izpeljuje Flappovo sposobnost za Poreško škofijo deloma tudi iz tega, da ima zadnji slovensko kuharico, da si je tudi že naročil hrvatsko slovnico in da ni nasprotnik Slovencev, ker je pristaš Tržaške vlade.

To je pa vendar že strahovito! Ne razumemo, kako je mogel vsprejeti „Slovenec“ urednik to bedarijo v svoje predale, kako mora na jedenkrat zagovarjati kandidaturu Flappovo, dočim je bil do sedaj odločen nasprotnik njegov, kako mora desavnirati naše brate v Istri in Trstu, kateri se in so se z vsemi postavnimi sredstvi branili zoper imenovanje prof. dra. Flappa.

Prosimo uredništvo „Slovenca“, da bi bilo še s svojimi dopisi in dopisniki previdnejše, da ne škoduje samo sebi in naši sveti stvari.

Z Dolenjskega 1. aprila. [Izv. dopis.] Nemški poslanec Roser potezal se je prošli teden v državni zbornici za povišanje plač poštnih uradnikov najnižje kategorije, katerim pak je trgovinski minister za sedaj vsekako zboljšanje zaradi neugodnih državnih financ kar kratko odreči moral. Tudi mi sicer na jedne strani priznavamo potrebo večje mesečnine imenovanih gospodov, ali na drugej strani moramo ugovarjati, da je zanje vsaj nekoliko skrb-ljeno, med tem ko se v državnej službi nahajajo še osebe, ki eraru **večletno** tlako opravljajo in to so izpitani c. kr. davkarski praktikanti.

V Kranjskej se počez nahajajo 114 davčnih uradnikov, mej kterimi je 36 praktikantov, to so pravi po domače, da tretjina vseh uradnikov obstoji iz praktikantov, ki tudi posla svoja v zadovoljnost svojih višjih opravljajo. Manjina praktikantov dobiva pičli letni adjut po 240 gld. ogromna večina pa za svoje tri do petletno službovanje do danes še vinarja videla ni.

Pred nekaj leti razpisovalo je finančno vodstvo natečaje za vsprejem davčnih praktikantov ter na taki način privabila dokaj kompetentov na svoje limanice. Vsprejeti mučili so se, da tem brže položijo izpit, ki jim daje pravico na borni adjut in sedaj, ko so ubošteki ustregli vsem potrebam in zahtevam uporablja jih ono za brezplačne posle k opravi-lom, spadajočim v resort plačanih adjunktov.

Če je že oca teh revčkov podpisal reverz, da jih bode stanu primerno vzdrževal in preskrbljeval z vsem, dokler neso adjunkti, gotovo ni mislil na celo desetletje.

Kar od več in umazano pak je, da morajo več let brezplačno službojuči i izpitani praktikanti celo črniti in peresa za uradna posla iz svojega žepa kupovati; sicer ne znašajo ti gotovi stroški na leto veliko, ali za reveža je vsak groš kapital! Prisiljeni so pomagati si v tej zadevi plači primerno; če zmanjka črniti prilivajo vode in zopet vode, naposled pišó z počrtnjeno vodo in ne z vodenim črnilom; čez leto dni pak je delo ničevno in popisana pola prazna.

Tlako je naš sviti vladar odpravil in on ne zahteva, da se ona v državnih službah zopet upelje. Če praktikuje kedo jedno leto bodisi tudi v drugih strokah, brezplačno, je odpušljivo; da se pa praktikanti uporabljajo tri do pet let brezplačno v državni službi je neopravičeno in erar ima gotovo dolžnost, pokazati mu kaki sold iz njegovega žepa.

Bodimo štedljivi, a tam, kjer je mogoče, kjer pa gre za golo eksistenco, za malo svoto 240 gld., ki bi zadostovala, da ne bode vsaj praktikantom treba, ako jim oče odreče zaradi neugodnih denarnih razmer daljno podporo, prosjati hrano po hišah, v taci slučajih je brezozirna štedljivost neumestna.

Finančno vodstvo bodoče ne more zahtevati, da se praktikanti uporabljajo brezplačno in zakaj bi neki delali? Ako ima vlada samo grablje, kje so pa vile? Davčni eksekutorji menim nagrabili so skupaj pri davkoplačevalcih prošlo leto 46.000 gld. samo na izvršbenih troških in vlada jim daje vrhu plače še podpore od 50—100 gld., a za praktikante pak nema ne novca; kje je tudi pravica?

V imenu revnih praktikantov g. deželnega predsednika prosimo, da se za velikonočne praznike usmili njih, ki državi 3—5 let brezplačno dajo svoje moči v porabo: če še nimajo rajske bodočnosti, postati kmalu adjunkti, naj se jim vsaj adjut po 240 gld. dovoli, ktero svoto bode vsak kot opravičeno izdano smatral.

Domače stvari.

— (Čisti dohodek koncerta v Zagrebu,) namenjen „Narodnemu domu“ v Ljubljani

iznaša po odbitku vseh stroškov, ki so nerazmerno veliki, 301 gld. 38 kr., katera svota je odpravljena odboru za „Narodni dom“ v Ljubljani.

— (Imenovanje.) Gosp. Jakob Gomilšek, nemški pridigar pri novem sv. Antonu v Trstu imenovan je začasnim učiteljem veronauka na c. kr. realki v Trstu.

— (Rana spomlad.) Dolgo vrsto let nas ni vesna tako rano obiskala. Lepi topli dnevi izvalili so novo življenje iz tal, drevje zeleni, v Zvezdi kažejo že divji kostanji zelena peresca, deželnega dvorca vrt odevlje se spomladanski, žolti metulji letajo okolu, šetališča so polna sprehajalcev, odetih v lahneje, deloma popolnem poletno opravo, z jedno besedo mlado leto je tu in prihodnja nedelja bode po vsej pravci cvetna nedelja.

— (Vabilo k Besedi v Ljubljanski Čitalnici) v soboto dne 5. aprila 1884. Program: 1. Ne kliči vraga! Vesela igra v jednem dejanji, poslovenil dr. Karol Bleiweis. 2. F. Mendelssohn-Bartholdy — „Jesenska“, dvoglasni ženski zbor s spremljevanjem glasovira. 3. Fr. Vilhar — „V kolo“, moški zbor. 4. a) Fr. Schubert — „Pri morji“. b) R. Franz — „Majnikova“, poje g. A. Razingier. 5. Pablo de Sarasate — Koncert-fantazija iz Gounodove opere „Faust“, igra na gosli g. Ludovik Widemann. 6. A. Foerster — „Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesnj“, za moški in mešani zbor, samospeve in glasovir. — Spremljevanje na glasoviru prevzel je blagovoljno gosp. vitez Ohm-Januschovsky. — Začetek točno ob 8. uri zvečer.

— (Zopet nova knjižica,) katere pa nismo veseli. Naslov jej je: Roparsko življenje. Povest. Prosto poslovenil Ignacij Hladnik. V Ljubljani. Natisnili in založili J. Blaznikovi nasledniki. 1884. 86 str. Povest sama na sebi ni bila vredna prevoda, in škoda je, da se tako slabi in nepravni proizvodi prevajajo na naš jezik. Vrhu tega je prevod sam slab, neprijeten. Exempli gratia: „za njim pa so 4 g á v elni vlekli velikansko kočijo, majhen manjo kot noetovo barko in za temi je prav leno 8 pandurjev krevcalo“. — „Daj mi še poslednjo nit življenja upih niti“ itd. Škoda za papir, ki ni kaj prida!

— („Tržaškega Sokola“ „jour fixe“) bode v nedeljo dne 6. t. m. v gornjih prostorih (švicarska kuča) pri „Zelenem hribu“ (Monte Verde). Začetek točno ob 7. uri. K obilnej udeležbi se gosp. člani uljudno vabijo.

— („Srbski Narod“) poroča, da so se pri dra. Politu, znanem srbskem vodji opazovala znamenja zblaznelosti in da je zaradi tega svojo odvetniško pisarno moral odstopiti Novosadskemu odvetniku Vučetiću.

— (Vabilo k prvemu rednemu občnemu zboru „Zveze slovenskih posojilnic“), katere se bo vršil dne 6. aprila (nedeljo) t. l. ob 1/2 11. uri predpoludne v dvorani Celjske čitalnice. Dnevni red: I. Poročilo načelnika zveze. II. Pogovor o novih tiskovinah. III. Pogovor o davkarskih zadevah. IV. Pogovor kako se naj naložijo rezervni fondi. V. Pogovor o ustanovitvi novih posojilnic. VI. Pogovor kako se ima ravnati pri dovoljevanji posojil. VII. Pogovor o časniku „Zadruga“. VIII. Pogovor, ali bi se trimesečni računski sklepi objavljali v „Zadrugi“. IX. Pogovor o določbi §. 6. pravil zveze. X. Eventuelno: Pogovor o rednih doprineskih v gotovini posameznih posojilnic. XI. Razni nasveti. Opomba: a) Po §. 18 naših pravil pošlje vsaka posojilnica najmanj jednega zastopnika k občnemu zboru. b) Ustop k temu občnemu zboru se pa tudi dovoljuje vsakemu, ki se zanima za razvoj naših narodnih denarnih zavodov, ustanovitve novih posojilnic itd.; prosi se pa, naj dotični gospodje prej si vzdignejo vstopne listke v uradnici Celjske posojilnice, ker brez teh ustopnic se ne more razen zastopnikom posojilnic nikomur vstop k občnemu zboru dovoliti. c) Zastopniki posojilnic so prošeni, nekatere eksemplare „hranilnih in društvenih knjižic“ seboj prinesiti, da bi se te pregledale in najpraktičnejše potem posnela.

Celje, dne 20. marca 1884

Mihael Vošnjak,
načelnik zveze slovenskih posojilnic.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. aprila. Poljedelski minister Falkenhayn otvoril je ornitologično razstavo s kratkim nagovorom, v katerem je izrazil pripravljenost vlade, podpirati to znanstveno podjetje. Cesarjevič Rudolf s soprogo prišel tudi v razstavo, po poljedelskem ministru in odboru

vsprejet prehodil je vse prostore ter izrekel se pohvalno o vspešnej razstavi.

Dunaj 4. aprila. Gosposka zbornica je v drugem in tretjem čitanju nespremenjeno vsprejela budget, finančni zakon za 1884. Ponočna seja nedoločena.

Budimpešta 4. aprila. Kasacijski dvor je v Tisza-Eszlarskej pravdi vse zatožence nekrive spoznal.

Razne vesti.

* (Umrli) je včeraj na Dunaji znani poslanec dr. Nace Kuranda, nekdanji urednik „Ostdeutsche Post“ in važna politična oseba, s katero so se tudi slovenski listi čestokrat bavili.

* (G. Lestell) brzojavni uradnik v Mont de Massan izumil je električno-avtomatičen stroj, s katerim se more po vinogradih užgati ogenj in napraviti toliko dima, da se vinograd obvaruje slane. Stroj pa je neki jako drag in kompliciran.

Narodne-gospodarske stvari.

Načelstvo zveze slovenskih posojilnic je po gosp. dr. Vošnjaku uveljavilo državnemu zboru sledečo peticijo:

Visoka zbornica poslancev državnega zbora!

Zadruga, ustanovljena na podlagi postave od 9. aprila 1872, so jako važni del narodnega gospodarstva; potrebno je toraj, da se utrdijo že obstoječe zadruge in da se olajša ustanovitev novih zadrug. V tem smislu stavi podpisano načelstvo zadrug uljudno prošnjo:

Slavna zbornica poslancev v državnem zboru naj blagovoli dotične postave sledeče spremeniti, oziroma jim dostavi sledeča določila:

I. Postava o davku ddo. 27. decembra 1880, drž. zak. št. 151 §. 3 se naj tako spremeni, da bi plačevali take posojilnice, ki dajejo samo udom posojila, akoravno si dobivajo denarna sredstva tudi od neudov, še le takrat dohodninski davek, kadar iznaša čisti dobiček nad 3000 gld. in da se ne bi postavljale obresti (dividenda) izplačane za deleže v ta čisti dobiček (§. 2. I.)

II. §. 2. postave od 21. maja 1873. (drž. zak. št. 88) naj se tako spremeni, da smejo take posojilnice, ki dajejo samo udom posojila, rabiti vse knjige in druge uradne spise in vsa potrdila brez kolekov in davkov, in da to velja tudi v slučajih, ako zadržujejo omenjene knjige in dokazila pravne razmere mej zadrugo in mej neudom.

III. Ako se zadruga z novega ustanovi, naj bo zadruga pogodba, prepisi, kakor sploh vse vloge brez kolekov, ki so potrebne, da se zadruga in podpis njene firme registrira.

Ravno tako naj bodo vse vloge koleka proste, ki so potrebne pri že obstoječih zadrugah, ako se prvila spremenijo ali upišijo novi udje načelstva. (Postava od 21. maja 1873, drž. zak. št. 87.)

IV. Posojilnicam z neomejeno zavezo, ki po določilih pravil samo posojila dajejo, zamore visoka c. kr. vlada dati primeren odprt kredit z denarjem uloženim pri poštini hranilnicah, zbirajočim se v centralni denarnici, in sicer po 3%-nem obrestovanju.

V. Posojilnice z neomejeno zavezo udov, ki smejo samo svojim udom dati posojila, so gledé koristnosnega nalaganja pupilarnih in drugih v javnem varstvu stoječih denarjev enakopravne s hranilnicami.

Razlogi:

ad I. Določilo postave od 27. decembra 1880., da so posojilnice davka proste, ako znaša dobiček samo 300 gld., je zarad tega pretesno, ker že male posojilnice hitro ta letni dobiček prekoračijo. Pri tako malem dobičku je pa davek jako občutljiv in torej je potrebno, da se razširi meja davkom podvrženega dobička od 300 gld. na 3000 gld.

To določilo tudi zavira razvitek združništva zarad tega, ker skušajo posojilnice spraviti čisti dobiček na vsak način na najnižjo stopinjo, to pa tako, da določujejo nizke deleže, ker se obresti od teh uštevatvi morajo mej čisti dobiček. Po tem takem je seveda le malo stalnega denarja in se tako posojilnica ne more tako razvijati kakor one, ki imajo mnogo v združnih deležih naloženega denarja na razpolago.

ad II. in III. Ako se prošeno oproščenje od kolekov in davka privoli, da se zadruga brez pristojbin ustanovi zamore in da more ceneje uradovati, gotovo bo to združništvo množilo, posebno, ker so nekatere zadruge vsled nejednakega postopanja pristojbinskih uradov pri kolekovanju knjig in listin neprimerno močno bile z izdavi za koleke obložene.

IV. Posojilnice zamorejo le takrat izpolniti svoj pravi namen, namreč dati posojila na male obresti, ako imajo same po ceni denar v rokah; toraj se samo po sebi razume, da bi jako koristno bilo določiti, da dobivajo posojilnice od centralne poštnehranilne blagajne kredit, ker potem jim ne bi bilo treba iskati odprtega kredita za 5, 6, celo 7 8%, in bi zamogle dati posojila za prav nizke

obresti. To pa bi pospeševalo poljedelstvo in obrtništvo, krepilo davčno moč državljanov in tako državo samo.

V. Hranilne vloge pri posojilnicah z neomejeno zavezo uložene, posebno ako dajejo te samo udom posojila, so z ozirom na veliko število zadrušnikov bolj varno naložene, kakor v marsikateri hranilnici na deželi.

Po tem takem ni nobenega tehtnega in sploh umnega zadržka, da ne bi imele hranilne knjižice takih posojilnic ravno tiste veljave, kakor uložne knjižice hranilnic pri koristnosnih naložbah denarjev, stoječih v javnem varstvu, t. j. pupilarnega, ustanovitevskega premoženja.

Celje, dne 20. januarja 1884.

„Načelstvo zveze slovenskih posojilnic.“

Denašnji številki „Slovenskega Naroda“ je za vse naše čast. naročnike na ogled priložen list „Slovan“, na kar jih posebno opozorujemo.

Migljaj uradništvu. V velikem delu sedeče življenje je največkrat vzrok boleštim na jetrah, zlate žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica z navodom rabe stane 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (690—4)

Tuji:

dne 3. aprila.

Pri **Slonu**: Trautmann iz Gradca. — Ružič iz Reke. — Jarc iz Gornjega grada. Pri **Maltet**: Baron Scolti z Dunaja. — Bomb iz Monakova. — Fendeis z Dunaja. — Wasinger iz Waidhofna. — Gerber z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. aprila	7. zjutraj	732.43 mm.	+ 4.4°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	729.84 mm.	+ 19.8°C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	730.62 mm.	+ 9.4°C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura + 11.2°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 4 aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 75	kr.
Srebrna renta	80	85
Zlata renta	101	35
5% marena renta	95	40
Akcijske narodne banke	346	—
Kreditne akcije	316	75
London	21	35
Srebro	—	—
Napoli	—	60%
C. kr. cekini	—	69
Nemške marke	—	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
4% avstr. zlata renta, davka prosta	—	101
Ogrska zlata renta 6%	—	121
—	—	91
—	—	88
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	104
Dunava reg. srečke 5%	—	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	121
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	108
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	106
Kreditne srečke	—	174
Rudolfove srečke	—	10
Akcijske anglo-avstr. banke	—	120
Tramway-društ. volj. 170 gld. a. v.	—	236

Na prodaj

stoji lepa, malo rabljena, po novejši sistemi narejena

kočija

za jednega ali za dva konja, sprednji sedež se lahko proč jemlje. — Več pové **Karol Hönig**, sedlar v Bambergovej hiši št. 16, na Dunajski cesti. (204—2)

Prostovoljna dražba zemljišč tik Žavca.

Dne 8. aprila 1884 se bodo prodajala zemljišča, spadajoča v zapuščeno Marije Žuža v Žavcu, v 9 kosih, povprek po 1 oral.

Dražbeni pogoji leže pri c. kr. okrajni sodnji in pri dru. Josipu Sernec-u v Celji. (221)

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani
priporočila po nizki ceni
vožne liste
slovensko-nemške in
nemške.

Pivovarna v Senožečah

ima v zalogi

izvrstno domačo pivo

letošnjega izdelka v **sodčkih** in **botelijah**. Priporočila se vsem dosedanjim prejemnikom in drugim gostilničarjem, ki želé slav. občinstvu postreči z **zdravo** pijačo. Postrežba je natančna in ceno.

Senožeče, pošta Postojina. (184—7)

Št. 4178.

(203—2)

Razglas.

Letos izstopijo iz mestnega zbora naslednji gospodje mestni odborniki, in sicer:

Iz III. volilnega razreda:

dr. Karol Bleiweis vitez | Fran Peterca,
Trsteniški, | Vaso Petričič in
Fran Goršič, | Ignacij Stupica,
ki pa se je odborništvu že prej odpovedal.

Iz II. volilnega razreda: | Iz I. volilnega razreda:

Fran Doberlet, | Fran Fortuna in
Alfred Ledenic in | Anton vitez Gariboldi.
Fran Šuklje.

Razen teh sta se v I. razredu odborništvu -po povedala:

dr. Josip Suppan in Josip Luckmann.

Ostanejo pa v mestnem odboru še naslednji gospodje:

Alojzij Bayr,
dr. Josip Drč,
dr. Henrik Dolenc,
Peter Grasselli,
Ivan Horak,
Ivan Hribar,
Anton Klein,
Fran Kollmann,
Friderik Križnar,

Josip Kušar,
dr. Alfons Moschö,
Ivan Murnik,
Mihael Pakič,
dr. Fran Papež,
Fran Ravnikar,
Josip Tomek,
dr. Valentin Zarnik in
Fran Žužek.

Dopolnilne volitve se bodo vršile vsled sklepa mestnega odbora z dne 18. t. m. naslednje dneve:

III. volilni razred voli 21. aprila t. l.
od 8. do 12. ure dopoldne. Če bo potrebna ožja volitev, vršila se bo isti dan popoldne od 3. do 6. ure.

II. volilni razred voli 22. aprila t. l.
od 8. do 12. ure.

I. volilni razred voli 24. aprila t. l.
od 8. do 12. ure dopoldne.

Razpisi volitve in glasovni listki dostavili se bodo gospodom volicem v pravem času.

To se naznanja s pristavkom, da smejo izstopivši mestni odborniki zopet voljeni biti in da je ugovore zoper dovršene volitve predložiti najpozneje 8 dni po dokončani volitvi mestnemu odboru.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 20. dan marca 1884.

Za župana: Perona.

Izumil!!!

Po neutrudljivih študijah se je **dru. pl. Bendenu** posrečilo napraviti

pomado za lase,

o kateri se po vsej pravici trditi sme, da **zadostuje svojemu namenu**. Po tej pomadi v kratkem času zrastejo gosti lasje in brada, ter je tudi dober pripomoček proti izpadanju las. **Izumitelj jamči za gotov uspeh.**

Cena lončku 2 gld.

Pristna se dobiva proti predpošiljavi zneska pri izumitelji samem, **dru. pl. Bendenu**, Prag, Salmgasse 7. (56—22)

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolesi. Prav izvrstno ustrežajo zoper hemorojide, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljatelj po jedino v lekarni **Cristofletti v Gorici**. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89—18)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi doničkalnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.